

Sygn. akt : II AKa 307/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Mariusz Żak
Sędziowie	SSA Wojciech Kopczyński SSA Aleksander Sikora (spr.)
Protokolant	Agnieszka Przewoźnik

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Małgorzaty Bednarek

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2014 r. sprawy

A. D.s. Jamesa i F.(F.), ur. (...)

w I.

oskarżonego z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. i inne na skutek apelacji prokuratora i obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 14 maja 2014 r.

sygn. akt. V K 207/13

I. Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 4 w ten sposób, że wymierzoną oskarżonemu łączną karę grzywny łagodzi do 540 (pięćset czterdzieści) stawek dziennych;

II. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławczym, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II AKa 307/14

UZASADNIENIE

A. D.oskarżony został o to, że:

I. na przełomie października i listopada 2008 roku, w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego polegającego na przywozie z Brazylii na teren celny Wspólnoty Europejskiej – Rzeczypospolitej Polski, przez D. M. i D. K. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w łącznej ilości co najmniej 800 gram, tj. 80 kapsułek zawierających każda po 10 gram kokainy, które D. M. i D. K. odebrali na terenie Brazylii, ukryli w swoich przewodach pokarmowych, przewieźli do Polski, a następnie przekazali A. D., w ten sposób,

że opłacił im podróż i pobyt w Brazylii, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, które przekazały im środki odurzające tj. o czyn z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.;

II. w dniu 20 listopada 2008 roku, w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego przez D. M. polegającego na wewnątrzwspólnotowej dostawie środków odurzających z terytorium Polski do Królestwa Niderlandów, w postaci kokainy w ilości co najmniej 200 gram tj. 20 kapsułek zawierających każda po 10 gram kokainy, które polecił mu ukryć w przewodzie pokarmowym, a następnie przewieźć i przekazać innej nieustalonej osobie na terenie A., w ten sposób, że pokrył koszty podróży oraz przekazywał polecenia i instrukcje co do tej transakcji a nadto przekazał D. M. w zamian 350 euro i 6 tys. zł.

tj. o czyn z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.

III. w dniu 20 listopada 2008 roku, w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował kierować dokonaniem czynu zabronionego przez D. K. polegającego na wewnątrzwspólnotowej dostawie środków odurzających z terytorium Polski do Królestwa Niderlandów, w postaci kokainy w ilości co najmniej 800 gram tj. 80 kapsułek zawierających każda po 10 gram kokainy, które polecił mu ukryć w przewodzie pokarmowym, a następnie przewieźć i przekazać innej nieustalonej osobie na terenie A., w ten sposób, że pokrył koszty podróży oraz przekazywał polecenia i instrukcje co do tej transakcji, jednak zamierzonego celu nie osiągnął gdyż D. K. podczas przemytu narkotyków zmarł, tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 18§1 kk i z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.;

IV. na przełomie kwietnia i maja 2009 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego polegającego na przywozie z Brazylii na teren celny Wspólnoty Europejskiej – Królestwa Niderlandów, przez D. M. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w łącznej ilości co najmniej 400 gram, tj. 40 kapsułek zawierających każda po 10 gram kokainy, które D. M. odebrał na terenie Brazylii, ukrył w przewodzie pokarmowym, przewiózł do Królestwa Niderlandów, a następnie przekazał A. D., w ten sposób, że opłacił mu podróż i pobyt w Brazylii, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, które przekazały mu środki odurzające, przekazując mu w zamian kwotę 2.000 euro, tj. o czyn z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.;

V. w bliżej nieustalonym dniu lipca 2010 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego polegającego na wywozie z terenu Królestwa Niderlandów do Szwajcarii przez R. B. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w łącznej ilości 600 gram tj. 60 kapsułek zawierających każda po 10 gram kokainy, w ten sposób, że przekazał mu środki odurzające, opłacił podróż, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, którym R. B. przekazał środki odurzające, a w zamian przekazał mu korzyść majątkową w kwocie 1020 euro tj. o czyn z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.;

VI. w bliżej nieustalonym dniu lipca 2010 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego polegającego na wywozie z terenu Królestwa Niderlandów do Szwajcarii przez R. B. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w łącznej ilości 600 gram tj. 60 kapsułek zawierających każda po 10 gram kokainy, w ten sposób, że przekazał mu środki odurzające, opłacił podróż, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, którym R. B. przekazał środki odurzające, tj. o czyn z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.

VII. w bliżej nieustalonym dniu lipca 2010 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego polegającego na wywozie z terenu Królestwa Niderlandów do nieustalonego kraju europejskiego, przez A. K. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości 1000 gram tj. 100 kapsułek zawierających każda po 10 gram kokainy, w ten sposób, że przekazał mu środki odurzające, które polecił ukryć w przewodzie pokarmowym, opłacił podróż, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, którym A. K. przekazał środki odurzające, a w zamian przekazał mu korzyść majątkową w

kwocie co najmniej 1000 euro, tj. o czyn z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.;

VIII. w bliżej nieustalonym dniu lipca 2010 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował kierować dokonaniem czynu zabronionego polegającego na wywozie z terenu Królestwa Niderlandów do nieustalonego kraju europejskiego, przez A. K. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości 1000 gram tj. 100 kapsułek zawierających każda po 10 gram kokainy, w ten sposób, że przekazał mu środki odurzające, które polecił ukryć w przewodzie pokarmowym, opłacił podróż, przekazywał polecenia i instrukcje, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na problemy zdrowotne A. K., tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 18§1 kk i z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.

IX. w bliżej nieustalonym dniu października 2010 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego polegającego na przewozie z terenu Królestwa Niderlandów do Republiki Włoskiej, przez D. M. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości 500 gram tj. 50 kapsułek zawierających każda po 10 gram kokainy, w ten sposób, że przekazał mu środki odurzające, które polecił ukryć w przewodzie pokarmowym, opłacił podróż, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, którym D. M. przekazał środki odurzające, a w zamian przekazał mu korzyść majątkową w kwocie co najmniej 600 euro, tj. o czyn z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.

X. w dniu 19 listopada 2010 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego polegającego na przywozie z terenu Jamajki na teren celny Wspólnoty Europejskiej – Królestwa Niderlandów, przez D. M. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w ilości 600 gram, tj. 60 kapsułek zawierających każda po 10 gram kokainy, które D. M. odebrał na terenie Jamajki, ukrył w przewodzie pokarmowym, przewiózł do Królestwa Niderlandów, a następnie przekazał A. D., w ten sposób, że opłacił mu podróż i pobyt na Jamajce, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, które przekazały mu środki odurzające, przekazując mu w zamian kwotę 2.500 euro

tj. o czyn z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.;

XI. w bliżej nieustalonych dniach grudnia 2010 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował kierować dokonaniem czynu zabronionego polegającego na przywozie z terytorium Turcji na teren Królestwa Niderlandów, przez D. M. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy, w ten sposób, że opłacił mu podróż i pobyt w Turcji, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, które miały mu przekazywać środki odurzające, jednak zamierzonego celu nie osiągnął, tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 18§1 kk i z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.

XII. w bliżej nieustalonych dniach grudnia 2010 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego polegającego na przywozie z terenu Turcji na teren Królestwa Niderlandów, przez M. K. znacznej ilości środków odurzających w postaci heroiny w łącznej ilości co najmniej 400 gram, tj. 40 kapsułek zawierających każda po 10 gram heroiny, które M. K. odebrał na terenie Turcji, ukrył w swoim przewodzie pokarmowym, przewiózł do Królestwa Niderlandów, a następnie przekazał A. D., w ten sposób, że opłacił mu podróż i pobyt w Turcji, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, które przekazały mu środki odurzające, przekazując mu w zamian 1200 euro, tj. o czyn z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.

XIII. w bliżej nieustalonych dniach stycznia 2011 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował kierować dokonaniem czynu zabronionego polegającego na przywozie z terytorium Turcji na teren Królestwa Niderlandów, przez D. M. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy, w ten sposób, że opłacił mu podróż i pobyt w Turcji, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z

osobami, które miały mu przekazywać środki odurzające, jednak zamierzonego celu nie osiągnął, tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 18§1 kk i z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.

XIV. w bliżej nieustalonych dniach lutego 2011 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego polegającego na przywozie z terenu Turcji na teren Królestwa Niderlandów, przez D. M. i M. K. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w łącznej ilości co najmniej 900 gram, tj. 90 kapsułek zawierających każda po 10 gram kokainy, które D. M. i M. K. odebrał na terenie Turcji, ukryli w swoich przewodach pokarmowych, przewieźli do Królestwa Niderlandów, a następnie przekazali A. D., w ten sposób, że opłacił im podróż i pobyt w Turcji, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, które przekazały im środki odurzające, przekazując im w zamian po 800 euro tj. o czyn z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.

XV. w bliżej nieustalonych dniach na przełomie marca i kwietnia 2011 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego polegającego na przywozie z terytorium Brazylii na teren celny Wspólnoty Europejskiej – Królestwa Niderlandów, przez D. M. i M. K. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w łącznej ilości co najmniej 1000 gram, tj. 100 kapsułek zawierających każda po 10 gram kokainy, które D. M. i M. K. odebrali na terenie Brazylii, ukryli w swoich przewodach pokarmowych, przewieźli do Królestwa Niderlandów, a następnie przekazali A. D., w ten sposób, że opłacił im podróż i pobyt w Brazylii, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, które przekazały im środki odurzające, przekazując im w zamian odpowiednio 2000 i 2100 euro tj. o czyn z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.

XVI. w dniu 24 lutego 2011 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego polegającego na przywozie z terytorium Brazylii na teren celny Wspólnoty Europejskiej – Królestwa Niderlandów, przez S. O. i R. G. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w łącznej ilości co najmniej 1120 gram, tj. 112 kapsułek zawierających każda po 10 gram kokainy, które S. O. i R. G. odebrali na terenie Brazylii, ukryli w swoich przewodach pokarmowych, przewieźli do Królestwa Niderlandów, a następnie przekazali A. D., w ten sposób, że opłacił im podróż i pobyt w Brazylii, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, które przekazały im środki odurzające, przekazując im w zamian odpowiednio 2100 euro i 2700 euro, tj. o czyn z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.;

XVII. w dniu 21 kwietnia 2011 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego polegającego na przywozie z terytorium Argentyny na teren celny Wspólnoty Europejskiej – Królestwa Niderlandów, przez S. O. i D. M. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w łącznej ilości co najmniej 1000 gram, tj. 100 kapsułek zawierających każda po 10 gram kokainy, które S. O. i D. M. odebrali na terenie Argentyny, ukryli w swoich przewodach pokarmowych, przewieźli do Królestwa Niderlandów, a następnie przekazali A. D., w ten sposób, że opłacił im podróż i pobyt w Argentynie, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, które przekazały im środki odurzające, przekazując im w zamian odpowiednio 2000 euro, tj. o czyn z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.

XVIII. w dniu 9 czerwca 2011 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował kierować dokonaniem czynu zabronionego polegającego na przywozie z terytorium Argentyny na teren celny Wspólnoty Europejskiej – Królestwa Niderlandów, przez R. G. i M. K. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w łącznej ilości co najmniej 1400 (1450) gram kokainy, w ten sposób, że opłacił im podróż i pobyt na terenie Argentyny, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, które przekazały im środki odurzające, jednak zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż R. G. i M. K. zostali zatrzymani na terytorium Republiki Włoskiej w dniu 9.06.2011 r. tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 18§1 kk i z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.;

XIX. w dniu 24 sierpnia 2011 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego polegającego na przywozie z terytorium Brazylii na teren celny Wspólnoty Europejskiej – Królestwa Niderlandów, przez S. O. i D. M. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w łącznej ilości co najmniej 750 gram, tj. 75 kapsulek zawierających każda po 10 gram kokainy, które S. O. i D. M. odebrali na terenie Brazylii, ukryli w swoich przewodach pokarmowych, przewieźli do krainy Niderlandów, a następnie przekazali A. D., w ten sposób, że opłacił im podróż i pobyt w Brazylii, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, które przekazały im środki odurzające, przekazując im w zamian po 500 euro, tj. o czyn z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r.

Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z dnia 14 maja 2014 roku w sprawie o sygnaturze V K 207/13:

1. uznał oskarżonego **A. O. D.** za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu w podobny sposób:

a) na przełomie października i listopada 2008 roku, w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego polegającego na przywozie z Brazylii na teren celny Wspólnoty Europejskiej – Rzeczypospolitej Polski, przez D. M. i D. K. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w łącznej ilości co najmniej 800 gram, tj. 80 kapsulek zawierających każda po około 10 gram kokainy, które D. M. i D. K. odebrali na terenie Brazylii, ukryli w swoich przewodach pokarmowych, przewieźli do Polski, a następnie przekazali A. D., w ten sposób, że opłacił im podróż i pobyt w Brazylii, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, które przekazały im środki odurzające, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz. U 2012.124)

b) w dniu 20 listopada 2008 roku, w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego przez D. M. i D. K. polegającego na wewnątrzwspólnotowej dostawie znacznej ilości środków odurzających z terytorium Polski do Królestwa Niderlandów, w postaci kokainy w ten sposób, iż polecił D. M. ukryć w przewodzie pokarmowym około 200 gram kokainy tj. 20 kapsulek każda po około 10 gram i D. K. 80 kapsulek zawierających łącznie 752 gramy netto kokainy, a następnie polecił przewieźć i przekazać innej nieustalonej osobie na terenie A., w ten sposób, że pokrył koszty podróży oraz przekazywał polecenia i instrukcje co do tej transakcji, z tym, iż dostawa kokainy przez D. K. nie doszła do skutku, gdyż D. K. podczas przemytu narkotyków zmarł, czym wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. (Dz. U 2012.124) w zw. z art. 18§1 kk w zw. z art. 13 §1 kk w zw. z art. 55 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U 2012.124) w zw. z art. 11 §2 kk

c) na przełomie kwietnia i maja 2009 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował dokonaniem czynu zabronionego polegającego na przywozie z Brazylii na teren celny Wspólnoty Europejskiej – Królestwa Niderlandów, przez D. M. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy w łącznej ilości około 400 gram, tj. 40 kapsulek zawierających każda po około 10 gram kokainy, które D. M. odebrał na terenie Brazylii, ukrył w przewodzie pokarmowym, przewiózł do Królestwa Niderlandów, a następnie przekazał A. D., w ten sposób, że opłacił mu podróż i pobyt w Brazylii, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, które przekazały mu środki odurzające, a następnie przekazał mu w zamian kwotę 2.000 euro, czym wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 18§1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. i za powyższe przestępstwa na mocy art. 55 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U 2012.124) i art. 33 § 1 i § 3 kk przy zast. art. 91 § 1 kk skazał go na jedną karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia i karę grzywny w ilości 300 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 złotych;

2. uznał oskarżonego **A. D.** za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu w podobny sposób dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt V-VIII, X, XII, XIV- XIX, z tym ustaleniem iż:

- w zakresie czynu z pkt VII kierował dokonaniem czynu polegającego na wywozie przez A. K. kokainy z terenu celnego Wspólnoty Europejskiej - Królestwa Niderlandów do Szwajcarii

-w zakresie czynu z pkt VIII kierował czynem polegającym na usiłowaniu wywozu przez A. K. kokainy z terenu celnego Wspólnoty Europejskiej –Królestwa Niderlandów do Szwajcarii

- w zakresie czynu z pkt X D. M. dokonał przywozu z terytorium Jamajki na teren celny Wspólnoty Europejskiej – Królestwa Niderlandów około 500 gram kokainy, tj. 50 kapsułek zawierających każda po około 10 gram kokainy

- w zakresie czynu z pkt XIV D. M. i M. K. dokonali przywozu z terytorium Turcji na teren celny Wspólnoty Europejskiej – Królestwa Niderlandów, znacznej ilości środka odurzającego w postaci heroiny w ilości około 900 gram tj. 90 kapsułek zawierających każda po około 10 gram heroiny,

-w zakresie czynu z pkt XVIII kierował czynem polegającym na usiłowaniu przez R. G. przywozu 66 kapsułek zawierających łącznie 735,819 gram kokainy (netto 591,665 grama) i usiłowaniu przez M. K. przywozu 37 kapsułek zawierających łącznie 414,878 gram kokainy (netto 331,072 grama), z których czyny z pkt V-VII, X, XII, XIV-XVII i XIX, wyczerpują ustawowe znamiona występku z art. 18§1kk w zw. z art. 55 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29.07.2005 r. (Dz. U.2012,124), a czyny z pkt VIII i XVIII wyczerpują ustawowe znamiona przestępstwa z art.13§1 kk w zw. z art. 18§1kk w zw. z art. 55 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29.07.2005 r. (Dz. U.2012,124) i za powyższe przestępstwa na mocy art. 55 ust. 3 cyt. ustawy i art. 33 § 1 i § 3 kk przy zast. art. 91 § 1 kk skazuje go na karę 5 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w ilości 400 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 złotych;

3. uznał oskarżonego A. D.za winnego tego, że

- w bliżej nieustalonych dniach grudnia 2010 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował przygotowaniem do popełnienia czynu zabronionego polegającego na przywozie z terytorium Turcji na teren celny Wspólnoty Europejskiej Królestwa Niderlandów, przez D. M. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy lub heroiny, w ten sposób, że polecił mu udać się do Turcji, opłacił mu podróż i pobyt w Turcji, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, które miały mu przekazywać środki odurzające,

- w bliżej nieustalonych dniach stycznia 2011 roku, w A., na terenie Królestwa Niderlandów, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował przygotowaniem do popełnienia czynu zabronionego polegającego na przywozie z terytorium Turcji na teren celny Wspólnoty Europejskiej Królestwa Niderlandów, przez D. M. znacznej ilości środków odurzających w postaci kokainy lub heroiny , w ten sposób, że opłacił mu podróż i pobyt w Turcji, przekazywał polecenia i instrukcje oraz umówił z osobami, które miały mu przekazywać środki odurzające, a każdy z czynów wyczerpuje ustawowe znamiona przestępstwa z art. 18§1 kk w zw. z art. 57 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29.07.2005 r (Dz. U.2012,124) w zw. z art. 55 ust. 3 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za powyższe przestępstwa na mocy art. 57 ust. 2 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 91 §1 kk oraz na mocy art. 33 § 1,2 i 3 kk skazuje go na jedną karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w ilości 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 złotych;

4. na mocy art. 91 § 2 kk, art. 86 §2 kk wymierzył oskarżonemu **A. D.**karę łączną 6 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w ilości 600 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 złotych, ,

5.uniewinnił oskarżonego **A. D.**od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IX;

6.na mocy art. 45 §1 kk orzekł wobec oskarżonego **A. D.**przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowych osiągniętych z popełnionych przestępstw w łącznej kwocie 30.987,20 złotych, w tym:

- w kwocie 700,00 złotych, odniesieniu do czynu opisanego w pkt 1 lit b

- w kwocie 1732 złotych w odniesieniu do czynu z pkt IV

- w kwocie 2394 złotych w odniesieniu do czynu z pkt V
- w kwocie 3990 złotych w odniesieniu do czynu z pkt VII
- w kwocie 1945 złotych w odniesieniu do czynu z pkt X
- w kwocie 1584 złotych w odniesieniu do czynu z pkt XII
- w kwocie 3474 złotych w odniesieniu do czynu z pkt XIV
- w kwocie 3930 złotych w odniesieniu do czynu z pkt XV
- w kwocie 4323,20 złotych w odniesieniu do czynu z pkt XVI
- w kwocie 3930 złotych w odniesieniu do czynu z pkt XVII
- w kwocie 2985 złotych w odniesieniu do czynu z pkt XIX

7. na mocy art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu **A. D.** na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 11 stycznia 2013 r. do 14 maja 2014 r.

Na mocy art. 70 ust 1 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 70 sztuk kapsułek z chlorowodorkiem kokainy oraz 10 woreczków z chlorowodorkiem kokainy, przechowywanych w KWP w K., dowód rzeczowy nr (...).

Na mocy art. 624 §1 kpk i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973 r. (Dz. U z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.) zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Wyrokiem tym objęci byli również prawomocnie już, w chwili obecnej, skazani R. B., S. O. oraz D. M., co do których nie złożono środków odwoławczych.

Apelacje od wyroku wnieśli prokurator i obrońca oskarżonego.

Prokurator zaskarżył wyrok w zakresie orzeczenia o karze wymierzonej w punkcie 4 zaskarżonego wyroku, na korzyść oskarżonego i zarzucił orzeczeniu obrazę prawa materialnego, to jest art. 4 § 1 kk w zw. z art. 86 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 roku, poprzez orzeczenie kary łącznej grzywny w wysokości 600 stawek dziennych w oparciu o przepis art. 86 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w chwili orzekania, w sytuacji gdy w czasie popełnienia przestępstw określonych w punktach 1-4 aktu oskarżenia obowiązywała ustawa względniejsza dla oskarżonego, pozwalająca na orzeczenie kary łącznej grzywny maksymalnej ilości 540 stawek dziennych. W oparciu o ten zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kary łącznej grzywny w ilości 540 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 10 złotych

Obrońca zaskarżył wyrok w punktach 1, 2, 3 i 4 w zakresie wymierzonych oskarżonemu kar jednostkowych i kary łącznej i zarzucił orzeczeniu rażąco niewspółmierność kar polegającą na wymierzeniu oskarżonemu rażąco surowych kar za przypisane mu w punktach 1, 2 i 3 ciągu przestępstw, a także rażąco surowej kary łącznej 6 lat pozbawienia wolności w punkcie 4, co było konsekwencją między innymi tego, że Sąd I instancji wyraził w uzasadnieniu swoje przekonanie, iż oskarżony był członkiem międzynarodowej siatki przestępczej, podczas gdy funkcjonowanie rzekomej grupy nie było przedmiotem postępowania, a także konsekwencją tego, iż Sąd I instancji popełnił błąd, polegając na powoływaniu się przy ustalaniu kary na okoliczności, które stanowiły znamiona przestępstw, za które został skazany oskarżony i które znalazły odzwierciedlenie w opisie oraz kwalifikacji prawnej czynu, stąd nie mogły być uznane za obciążające, a także pominięcie okoliczności korzystnych dla oskarżonego. Stawiając ten zarzut, obrońca wniósł o złagodzenie wymierzonych oskarżonemu kar pozbawienia wolności w ten sposób, że za ciąg przestępstw wskazany w punkcie 1 wyroku wniósł o wymierzenie kary 3 lat pozbawienia wolności, za ciąg przestępstw wskazany w punkcie 2

wyroku wniósł o wymierzenie kary 4 lat pozbawienia wolności, za ciąg przestępstw wskazany w punkcie 3 wyroku kary 1 roku pozbawienia wolności oraz wymierzenie kary łącznej 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora jest zasadna. Przestępstwa przypisane oskarżonemu w zaskarżonym wyroku popełnione zostały zarówno przed dniem 08 czerwca 2010 roku, jak i po tej dacie. Jest to zaś moment, od którego zaczął obowiązywać znowelizowany przepis art. 86 § 1 kk, wprowadzony w życie na mocy ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw. W wyniku tejże nowelizacji nastąpiła zmiana maksymalnej ilości stawek dziennych grzywny wymierzanych jako łączna kara grzywny, z 540 do 810. Przypisany oskarżonemu w punkcie 1 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku ciąg przestępstw popełniony został na przełomie października i listopada 2008 roku oraz w dniu 20 listopada 2008 roku i na przełomie kwietnia i maja 2009 roku, to jest przed wejściem w życie znowelizowanego przepisu art. 86 § 1 kk. Pozostałe przypisane oskarżonemu przestępstwa popełnione zostały po dniu 08 czerwca 2010 roku, a więc po dacie zmiany brzmienia art. 86 § 1 kk. Zobowiązywało to Sąd Okręgowy przy orzekaniu w punkcie 4 kary łącznej grzywny do odniesienia się do treści art. 4 § 1 kk. Rozważań takich Sąd I instancji nie przeprowadził. Oczywiście zaś jest, że przepis art. 86 § 1 kk obowiązujący w brzmieniu sprzed dnia 08 czerwca 2010 roku, a przewidujący mniejszą ilość dziennych stawek grzywny, jako maksymalnej łącznej kary tego rodzaju jest względniejszy dla oskarżonego, niż przepis obowiązujący od dnia 08 czerwca 2010 roku, dający możliwość orzeczenia łącznej kary grzywny w większej ilości stawek dziennych. W tej sytuacji uwzględniając apelację Prokuratora Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 4 w ten sposób, że złagodził wymierzoną oskarżonemu karę łączną grzywny do wysokości 540 stawek dziennych. Tak orzeczona kara łączna, uwzględniająca korzystniejsze dla oskarżonego brzmienie przepisów, jest również adekwatna do dyrektyw wymiaru kary łącznej, albowiem ukształtowana została w oparciu o zasadę asperacji, jako że suma wymierzonych oskarżonemu jednostkowych kar grzywny przekraczała w istotny sposób ową prawidłowo ustaloną górną granicę wymiaru łącznej kary grzywny.

Apelacja złożona przez obrońcę oskarżonego nie została uznana za uzasadnioną. Obrońca wskazał w tymże środku odwoławczym szereg sformułowań użytych przez Sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu wyroku, które w jego ocenie wskazują na wadliwe uwzględnienie części okoliczności przy wyznaczaniu kary orzeczonej wobec oskarżonego. Przed szczegółowym odniesieniem się do tych kwestii należy jednak wskazać, iż w sprawie niniejszej okoliczności mające zaostrażający wpływ na karę w znaczny sposób dominują nad tymi, które mogą łagodząco wpływać na jej wymiar. Oskarżonemu przypisano popełnienie przestępstw, których przedmiotem było łącznie ponad 10 kg kokainy oraz ponad 1 kg heroiny. Już same te ilości środków odurzających, wielokrotnie wyższe niż minimum konieczne do przyjęcia ustawowego poziomu znaczości, wskazują na bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów, jakich dopuścił się oskarżony. Prawidłowo również wyeksponowane zostały przez Sąd I instancji takie okoliczności, jak rola oskarżonego w popełnianiu przypisanych mu przestępstw, polegająca na kierowaniu działaniami innych osób oraz rodzaj środków odurzających, jakie były przedmiotem przestępstw, a więc narkotyki tzw. twarde, wywołujące silne uzależnienie i w najwyższym stopniu doprowadzające do niekorzystnych zmian w organizmie konsumenta. W konfrontacji z tymi okolicznościami, wszystkie argumenty podniesione przez obrońcę nie mogą spowodować sugerowanej przez niego oceny, że wymierzone oskarżonemu kary pozbawienia wolności zarówno jednostkowe, jak i kara łączna noszą cechy kar rażąco niewspółmiernych, a więc o takiej surowości, która razi w oczy i od razu jest widoczna. Rację ma skarżący w tym, iż nieprawidłowe było ze strony Sądu I instancji wskazanie, jako okoliczności mającej wpływ na wymiar kary, na stronie 26 pisemnego uzasadnienia, faktu, iż oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Ten bowiem element działania oskarżonego stanowi jedno ze znamion przypisanych mu przestępstw z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżonemu przypisano bowiem popełnienie przestępstw opisanych w dyspozycji tego przepisu w formie kwalifikowanej zarówno z uwagi na znaczną ilość środków odurzających, jak i działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Stwierdzić jednak trzeba, że takie działanie Sądu I instancji nie spowodowało w istocie, iż kary wymierzone oskarżonemu, przez wzgląd na taki sposób oceny okoliczności na nie wpływających, nabrały cech rażącej surowości. Chybione jest twierdzenie,

iż rażąca surowość tychże kar powstać miała z uwagi na wyrażone w pisemnym uzasadnieniu wyroku przekonanie Sądu I instancji, że oskarżony był członkiem międzynarodowej siatki przestępczej. Rzeczywiście ustalony przez Sąd stan faktyczny oraz treść przypisanych oskarżonemu przestępstw nie zawierały elementów dotyczących istnienia grupy przestępczej, bądź działania w ramach grupy przestępczej w rozumieniu art. 258 kk bądź z art. 65 § 1 kk. Nie znaczy to jednak, że Sąd I instancji nie był uprawniony do zawarcia w pisemnych motywach stwierdzenia, iż działania oskarżonego wpisywały się w funkcjonowanie międzynarodowej siatki przestępczej. Same bowiem ustalenia Sądu Okręgowego, dotyczące przebiegu poszczególnych czynności oskarżonego i kierowanych przez niego osób przekonują, że sprawcy ci funkcjonowali w powiązaniu z wieloma innymi osobami przebywającymi w większości w innych krajach i współpracującymi przy poszczególnych etapach działań, zmierzających w efekcie do dokonania przestępstw przypisanych w niniejszej sprawie zarówno oskarżonemu jak i osobom prawomocnie już skazanym. Jako całkowicie chybiony należy argument powołany przez obrońcę, iż w przypadku przestępstw polegających na działaniach zmierzających do przywiezienia narkotyków z Turcji, sprawcy nie poczynili szczegółowych uzgodnień, co do ich rodzaju i ilości. Ustalenia Sądu I instancji w tym zakresie są bowiem wystarczające do przypisania oskarżonemu czynów, dotyczących tych zdarzeń. W konsekwencji ustalenia te stanowiły prawidłową podstawę do oparcia na nich wywodów dotyczących wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonego. W konfrontacji ze wskazanymi przez Sąd I instancji okolicznościami obciążającymi, których ocenę Sąd Apelacyjny w pełni akceptuje, nie można nadać warunkom i właściwościom osobistym oskarżonego, jego sytuacji rodzinnej oraz faktowi, iż mniejsza część przypisanych mu przestępstw zakończyła się w fazie usiłowania, takiego intensywnego znaczenia dla wymiaru kary, jak sugeruje to obrońca. Przestępstwo z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest zbrodnią zagrożoną karą pozbawienia wolności od lat 3. Oskarżonemu za popełnienie pierwszego z ciągów przestępstw, obejmującego trzy czyny, wymierzono karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a więc jedynie o pół roku podniesioną ponad dolne ustawowe zagrożenie. Przy ilości narkotyków wielokrotnie przekraczającej minimalny poziom uznania jej za znaczną i orzekaniu jednej kary za trzy przestępstwa, stanowiące ciąg, taki wymiar kary pozbawienia wolności nie może być uznany za naruszający zasadę kary współmiernej i sprawiedliwej. W przypadku drugiego ciągu przestępstw, obejmującego 12 czynów i ponownie ilości środków odurzających wielokrotnie większej niż minimalna dla ustalenia jej znaczości, wymierzona kara 5 lat pozbawienia wolności jest w pełni adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości tych czynów, wyznaczonego elementami, o których mowa była wcześniej i niewątpliwie uwzględnia owe nieliczne okoliczności osobiste, o których wspomina obrońca. Skoro bowiem przy tak nasyconym ilością narkotyków i wielością działań przestępstwie oskarżonego orzeczono karę równą jednej trzeciej ustawowego zagrożenia, trudno rzeczowo podważać jej prawidłowość, a podniesione argumenty ocenić trzeba jako jedynie polemikę. Na ostatni z ciągów przestępstw przypisanych oskarżonemu składają się dwa czyny, wyczerpujące znamiona ustawowe przestępstw z art. 57 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za które wymierzono jedną karę 2 lat pozbawienia wolności. W tym przypadku Sąd Okręgowy wymierzył karę równą dwóm trzecim ustawowego zagrożenia, czego również nie sposób uznać za orzeczenie rażąco surowe. Zaznaczyć trzeba, iż jedna kara wymierzana poprzez art. 91 § 1 kk za popełnienie kilku, pozostających w ciągu przestępstw, musi odzwierciedlać wielość karalnych zachowań sprawcy i niewątpliwie jest to element, który należy uwzględnić w aspekcie zaostrzenia kary w sposób intensywniejszy niż przy orzekaniu kary za pojedyncze, przypisane sprawcy przestępstwa. Reasumując, orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności uznał Sąd Apelacyjny za odpowiadające w pełni dyrektywom wymiaru kary zawartym w dyspozycji art. 53 kk. Sąd Okręgowy wymierzając oskarżonemu karę łączną skonstruował ją w oparciu o zasadę częściowego pochłaniania kar. Uznać to należy za słuszne, skoro trafnie wskazał ten Sąd, iż wszystkie przypisane oskarżonemu przestępstwa godziły w to samo dobro prawne i zachodziły między nimi związki czasowe i funkcjonalne. Jednocześnie widoczne jest to, że zwłaszcza ów związek czasowy nie jest na tyle ścisły, aby uzasadniało to głębszą absorpcję kar. Część czynów przypisanych oskarżonemu popełnionych zostało w drugiej połowie 2008 roku, kolejne wiosną 2009 roku, a następne dopiero w drugiej połowie 2010 roku, ostatnie zaś w 2011 roku. Świadczy to o tym, iż istnieje znaczne rozciągnięcie w czasie działania oskarżonego, a co do części zachowań są one od innych izolowane. Najistotniejszym jednak argumentem przeciwko znaczniejszemu pochłanianiu kar łagodniejszych przez karę najsurowszą jest to, iż kara łączna orzekana była w sytuacji przypisania oskarżonemu działania w ramach trzech ciągów przestępstw, z których każdy obejmował wiele pojedynczych czynów. Takie oceny dokonane przez sąd odwoławczy w toku kontroli zaskarżonego orzeczenia uprawniały do konkluzji, że zarzuty apelacji obrońcy nie są

uzasadnione, a wymierzone oskarżonemu kary zarówno jednostkowe jak i łączna kara pozbawienia wolności nie noszą cech rażącej surowości i zasługują na akceptację.

Poza opisaną wyżej zmianą zaskarżonego wyroku, poczynioną w wyniku uwzględnienia apelacji Prokuratora, Sąd Apelacyjny nie stwierdził potrzeby innej ingerencji w treść zaskarżonego orzeczenia i dlatego utrzymał je w mocy w pozostałym zakresie.

Z uwagi na pozbawienie oskarżonego wolności i orzeczenie długoterminowej kary izolacyjnej, uwzględniając nałożone na oskarżonego obciążenia finansowe, wynikające z orzeczenia Sądu I instancji, Sąd Apelacyjny w oparciu o przepis art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.